

Pavčina si pro svou závěrečnou bakalářskou práci zvolila téma, jak vytěsnit prostor. V počátečních úvahách se pohybovala v prostředí školy a přemýšlela o materiálu, který by ji svou transparentností umožňoval průhledy skrze do sebe seskládané objekty, které by svým vzájemným překrýváním zahušťovaly transparentnost a rozmazávaly tak obrysy, čitelnost vkládaných nebo za sebou řazených nafouklých těles.

V prvních návrzích uvažovala o barevné transparentní PVC fólii. Chtěla využít právě její barevnost ve vzájemném překrývání a změnu barev v průhledech skrz navržené tělesa a celý objekt. Uvažovala o využití konkrétních prostor FaVU, některou z chodeb, která by naplňovala představy o působení navržené instalace. Ta by sice snadno zaplnila a vytěsnila tento nekomplikovaný prostor, ale zároveň by jej i zablokovala. Možná by tak vznikl jistý problém, ale ne tak velký jaký se ukázal poté, co začala přemýšlet o samotné realizaci. Zjistila, že PVC fólie se nedají v tak velkých rozměrech svařovat.

Proto začala hledat jiný dostupnější materiál a následně i jiný prostor vhodný pro instalaci, přičemž chodba ji vnučila i jiný aspekt, než o kterém dosud uvažovala. Tím byla možnost dotyku a procházení touto původně neprůchodnou, pouze vizuální překážkou.

Jako materiál a technologie vhodná pro plnění, nafouknutí až k vytěsnění prostoru byla nejvhodnější hustě tkaná technická tkanina /povrchově upravená padákovina/, která se dá sešívat a následně napojit na ventilátory. Ty dokážou navržený objekt dostatečně nafouknout a přitom nebude bráněno divákovi ve vstupu a procházení objektem vytěsňujícím prostor místnosti. Tento materiál nabídl Pavčince určitou možnost aktivovat diváka. Došlo tak k výraznému posunu vnímání objektu /projektu vytěsňování prostoru/ a to nejen optickému, ale především tělesnému. Celým tělem tak můžeme vnímat při procházení objektu šitý na míru danému prostoru „ kanceláře“

a vnímat jeho stíny v mírné mlhovině bílého monochromu a šumu ventilátorů, vyprázdnění.

Tato práce se stala plnohodnotnou součástí výstavy s jasnou výpovědí o prostoru, jeho měřítku a potlačené funkci, kterou přesto zažíváme při procházení štěrbinami a zpětně si tak uvědomujeme sebe v té promyšleně vytěsňující instalaci.

Tuto práci hodnotím písmenem A

Jan Ambrůz
Šarovy 2.6.2009